

DICK WOODWARD

CĂRȚILE
VECHIULUI TESTAMENT:
IOV, PSALMII, PROVERBE,
ECLESIASTUL,
CÂNTAREA CÂNTĂRILOR

Caiet de lucru

CHIȘINĂU

2015

CĂRȚILE POETICE

Introducere

În acest studiu vom examina cele cinci cărți poetice ale Vechiului Testament, și anume cărțile Iov, Psalmii, Proverbele lui Solomon, Eclesiastul și Cântarea Cântărilor lui Solomon.

Cărțile poetice sunt incluse în Sfânta Scriptură întrucât poezia reprezintă limbajul inimii. Dumnezeu știe cât de important este ceea ce se petrece în inima poporului Lui. Prin intermediul cărții Iov, Dumnezeu se adresează inimilor oamenilor din poporul Său, care trec prin perioade de suferință.

Psalmii reprezintă o adevărată capodoperă poetică a Sfințelor Scripturi. Prin Psalmi noi ne închinăm înaintea Domnului. De aceea Dumnezeu a dat oamenilor cartea Psalmilor, pentru a-i îndruma în închinarea înaintea Domnului.

Cartea Proverbelor este una dintre cele mai practice cărți ale Bibliei. Ea include aproximativ o mie de proverbe scrise de Solomon. Aceste proverbe sunt adresate oamenilor lui Dumnezeu, pentru a-i ajuta să facă față problemelor vieții cotidiene, aplicându-le la situațiile concrete ale vieții.

Cartea Eclesiastul reprezintă o uimitoare predică a lui Solomon, pe care el, la sfârșitul vieții sale, a adresat-o generației tinere a Israelului. Cuvântul „*Eclesiast*” înseamnă „*predicator*”. Solomon le vorbește fiilor lui Israel despre experiența și îndoielile sale, despre căutarea lui după sensul și scopul vieții.

Atmosfera generală din Cântarea Cântărilor lui Solomon poate fi comparată cu dispoziția ce domnește în luna de miere. Citind această carte, ai impresia că auzi discuția celor proaspăt căsătoriți în timpul lunii de miere, ce reprezintă o celebrare a dragostei dintre cei doi. Scopul acestei cărți este de a prezenta sfințenia căsătoriei. Relațiile fizice dintre doi oameni căsătoriți sunt minunate și sfinte, din punctul de vedere al lui Dumnezeu.

Prin intermediul poeziei, a limbajului inimii, Dumnezeu ne demonstrează grija pe care o are El față de inimile noastre. „*Păzește-ți inima mai mult decât orice, căci din ea ies izvoarele vieții*” (Prov. 4:23). În Scriptură se accentuează destul de frecvent că trebuie să avem în noi,

Toate textele din Sfânta Scriptură sunt preluate din traducerea Bibliei în limba română după D. Cornilescu.

© Misiunea Biblică, 2015

adică în inima noastră, sistemul de valori al lui Dumnezeu. Atunci când noi prețuim inima omului, dar nu exteriorul lui, noi suntem în acord cu principiile de evaluare ale lui Dumnezeu.

Întrebări pentru discuție

- În ce mod puteți fi mângâiați, în momentele dificile, prin cuvintele din 2 Cor. 4:16-18? Ce este important să cunoașteți în momentele de suferință?**

- Cum putem explica unei persoane interesate importanța preocupării față de suflet?**

- În ce mod conștientizarea faptului că suntem creați după chipul și asemănarea lui Dumnezeu, poate influența viața noastră de zi cu zi și starea noastră lăuntrică?**

- Ce puteți spune omului care dorește să se schimbe, însă nu reușește?**

Întrebări pentru discuție

1. De care fapt s-a pocăit Iov atunci când L-a văzut pe Dumnezeu?

 _____

2. Potrivit explicației din această lecție, cum este un credincios pragmatic? Ce este rău în lucrul acesta?

 _____

3. În ce mod privirea ridicată în sus ne ajută să ne schimbăm atitudinea față de suferință?

 _____

4. Discutați încă o dată schimbarea care s-a petrecut în interiorul lui Iov. Cum a fost el influențat de suferințele îngrozitoare prin care a trecut?

 _____

3. **Citiți 2 Cor. 12:7-10. Împărtășiți gândurile pe care le aveți cu privire la acest pasaj. Cum înțelegeți cuvintele „când sunt slab atunci sunt tare”?**

 _____

4. **Citiți Psalmul 3. În ce împrejurări se află David și ce îl ajută să depășească greutățile prin care trece?**

 _____

5. **Ce puteți spune despre pedeapsa lui Dumnezeu, potrivit cu Evr. 12:1-13?**

 _____

ATITUDINEA CORECTĂ ÎN FAȚA DIFICULTĂȚILOR VIEȚII

Examinați, în spirit de rugăciune, această listă a principiilor biblice pentru care Dumnezeu îngăduie suferința în viața oamenilor Săi și rugați-L pe Dumnezeu Duhul Sfânt să vă dea o înțelegere a suferinței prin care treceți. Apoi rugați-L pe Dumnezeu să vă folosească pentru a aduce lumină asupra suferințelor din viața altor oameni.

Dumnezeu folosește suferința cu scopul pregătirii noastre pentru slujire (2 Cor. 6:3-10). Capitolul unsprezece din Evanghelia după Ioan ne relatează faptul că Isus a venit în localitatea Betania, unde a murit Lazăr. Pentru El era important să vadă o atitudine corectă a celor două surori vizavi de evenimentele pe care El le-a îngăduit în viața lor. Atitudinea corectă față de Isus este o sursă de putere pentru a reacționa corect la furtuna din viață. Isus le salvează pe aceste două surori din furtuna în care se află: El îl învie pe fratele lor.

În Luca 3:1-6 este menționată predica lui Ioan Botezătorul, care folosește cuvintele lui Isaia (Is. 40:3-5) în care se spune că trebuie să nivelăm dealurile, trebuie umplute văile, este necesar să îndreptăm curburile și serpentinele și să nivelăm toate denivelările. Toate acestea au avut loc atunci când Dumnezeu a venit în lume prin Isus Hristos. După moartea și învierea Sa, Hristos le-a spus ucenicilor Săi: „După cum m-a trimis pe mine Tatăl, tot așa vă trimet și Eu pe voi”. În mod practic, aceasta înseamnă că Dumnezeu dorește ca lumea să vadă mântuirea Lui prin viața noastră. El dorește ca viața noastră să fie o cale pentru Dumnezeu.

În Rom. 5:3-5 ni se spune că un caracter încercat conduce la încredere sau nădejde. Dumnezeu folosește suferințele în viața noastră pentru a ne conduce spre îndelungă răbdare. Suferințele produc răbdare, răbdarea dezvoltă caracterul, iar caracterul oferă încredere.

Dumnezeu dorește ca întreaga lume să afle că în acest vas simplu de lut (2 Cor. 4:7) se află o mare Comoară – Isus Hristos.

Dumnezeu îngăduie suferințele în viața noastră, care conduc la uzarea omului nostru exterior, deoarece El dorește ca noi să învățăm să prețuim nu aspectul vizibil, ci esența interioară a omului (2 Cor. 4:16-18).

Dumnezeu folosește suferințele pentru a ne curăța de tot ce contrazice natura Lui spirituală. Pregătirea pentru eternitate reprezintă încă o explicație biblică pentru care există suferință în viața copiilor lui Dumnezeu.

Întrebări pentru discuție

1. Citiți 2 Cor. 4:16-18. Ce anume îl ajută pe Pavel să suporte suferințele? Despre care valori importante și perspective vorbește el?

2. Citiți Ioan 11:1-45. Două surori trec prin suferința morții fratelui lor. Este vreo diferență în modul în care fiecare din ele L-au întâmpinat pe Isus Hristos?

3. Cum este explicată în această lecție legătura dintre pasajele Isaia 40:3-5; Luca 3:1-6; Ioan 20:21? Care este responsabilitatea noastră în această privință?

4. Care cauze biblice ale suferinței le înțelegeți mai bine și vă sunt mai aproape? De ce?

LECȚIA 6
INTRODUCERE ÎN CARTEA PSALMII

Psalmi reprezintă o colecție de o sută cincizeci de imnuri de inspirație divină, cântate de poporul vechi-testamentar al lui Dumnezeu. Aceste imnuri de inspirație divină vă vor ajuta să vă exprimați dragostea, lauda și rugăciunea în închinarea înaintea lui Dumnezeu.

În Psalmi autorii vorbesc uneori cu Dumnezeu și despre Dumnezeu (Ps. 8, 62, 99, 102, 107), aceasta fiind numită *laudă și închinare*. Uneori psalmistul vorbește cu Dumnezeu despre om – *rugăciunea*. Uneori psalmistul îi vorbește omului despre Dumnezeu – *predicarea*. Citind psalmii, întrebați-vă întotdeauna: „Cui i se adresează autorul? Despre cine vorbește el?”

Tema centrală, întâlnită cel mai frecvent, este tema fericirii (Ps. 1, 22, 127 ș.a.). O altă temă ce poate fi observată în întreaga carte, sunt psalmii trăirilor sufletești (Ps. 3, 4, 34, 51, 55). De asemenea avem psalmi mesianici (16, 22, 8, 2 ș-a.), conțin profeții ce vizează venirea lui Mesia. Unii psalmi indică în mod direct că David a prevăzut atât prima, cât și a doua venire a lui Isus Hristos.

Contextul istoric al multor psalmi poate fi găsit în cărțile 1 și 2 Samuel, 1 și 2 Împărați, precum și în 1 și 2 Cronici. Aproape jumătate din psalmi au fost scriși de David, și anume în aceste cărți istorice este descrisă biografia lui. Această informație suplimentară vă va ajuta să interpretați și să aplicați psalmii pe care îi citiți.

Psalmul 23 este un psalm-predică. David ne spune că omul credincios este un om fericit. *Psalmul 23* ne descoperă faptul că cheia spre o viață cu Domnul ca și Păstor constă în faptul că El ne protejează. Dacă doriți să aveți pășuni verzi și ape de odihnă și un pahar plin – care se revarsă – atunci învățați să recunoașteți: „*Domnul este Păstorul meu. El mă paște...*” Trebuie să învățați nu doar să roștiți aceste cuvinte, ci și să le trăiți.

Întrebări pentru discuție

1. Pentru care motiv Psalmul 16 este considerat un psalm mesianic?

2. Cum se explică în această lecție rugăciunea lui David în ce privește nimicirea dușmanilor săi?

3. De ce este important ca în timp ce citim psalmii să cunoaștem cărțile Samuel, Împărați și Cronici? Citiți începutul Psalmului 51. Găsiți contextul istoric în cartea 1 Samuel. Discutați împrejurările în care a fost scris acest psalm.

4. Ce puteți spune despre primul vers din Psalmul 23? Despre care două adevăruri importante se vorbește aici? De ce mulți oameni le este atât de greu să facă din aceste cuvinte motoul vieții lor?

5. Ce semnificație are expresia „Domnul este Păstorul meu” pentru dvs.? Când ați auzit pentru prima dată aceste cuvinte și care a fost reacția pe care ați avut-o? Vă este de ajutor această expresie în viața dvs.? Ce puteți spune despre odihna pe care o dă Păstorul?

CARTEA PSALMII

Portretul omului credincios, care este un om fericit

Toți psalmii care se referă la omul credincios urmează modelul *Psalmului 1* și ne arată că omul credincios și binecuvântările lui nu sunt la întâmplare, nu sunt o coincidență, ci fericirea omului credincios este rezultatul convingerilor și al alegerilor lui foarte bine gândite.

Acest psalm a fost scris de David, care a fost al doilea împărat al Israelului și cel mai bun împărat pe care l-a avut vreodată Israelul. Potrivit legii lui Moise, în responsabilitățile împăratului intra transcrierea atentă a legii și această lege trebuia să fie permanent la dispoziția împăratului: „*Va trebui s-o aibă cu el și s-o citească în toate zilele vieții lui, ca să învețe să se teamă de Domnul Dumnezeul lui, să păzească și să împlinească toate cuvintele din Legea aceasta și toate poruncile acestea*” (*Deut. 17:19*). Pornind de la mesajul *Psalmului 1*, putem presupune că această ocupație a contribuit la îndrăgostirea lui David față de Cuvântul lui Dumnezeu și această dragoste l-a făcut un om fericit.

Care sunt binecuvântările omului fericit? După exprimarea convingerilor și a alegerii, care sunt, de fapt, condițiile ce duc la binecuvântările omului fericit? David enumeră aceste binecuvântări: statornicia, rodnicia, viața lungă, succesul și siguranța.

De ce este omul credincios binecuvântat? Totul depinde de alegerile pe care le face. El alege să creadă și să mediteze la Cuvântul lui Dumnezeu, să se depărteze de cei răi și de căile necredincioșiei. Binecuvântările lui sunt o sărbătoare a consecințelor, în urma alegerilor înțelepte.

În fiecare psalm despre omul fericit apare întrebarea: ești tu un om credincios, fericit, datorită milei lui Dumnezeu? Crezi tu Cuvântul lui Dumnezeu? Meditezi la el zi și noapte? Găsești sfat în el? După cum afirmă *Psalmul 1*, în aceasta constă cheia binecuvântărilor omului credincios, care este un om fericit.

Întrebări pentru discuție

1. Enumerați caracteristicile esențiale ale omului credincios, care este un om fericit, descrise în această lecție.

2. În ce mod dragostea față de Cuvântul lui Dumnezeu îl influențează pe omul fericit din Psalmul 1?

3. Examinați cu atenție Deut. 17:18-20. Ce trebuia să facă împăratul? Cum trebuia lucrul acesta să influențeze domnia lui?

4. Explicați cum înțelegeți comparația dintre omul neprihănit și pomul sădit lângă un izvor de apă? În ce mod această ilustrație se manifestă în viața de zi cu zi a creștinului?

4. De ce autorul acestui studiu afirmă că Solomon a avut cel mai mare eșec?

 _____

5. Cum înțelegeți comparația copiilor cu săgețile? Explicați Psalmul 127:4-5.

 _____

6. Ce învățătură oferă Psalmul 127:1 unui cuplu căsătorit, capului familiei sau femeii casnice? Ce concluzii practice poate lua fiecare om pentru sine, pentru a le aplica în orice domeniu de activitate?

 _____

CARTEA PSALMII

Biruința asupra îngrijorării

Autorul Psalmului 4 se adresează lui Dumnezeu și îi vorbește despre sine însuși. Autorul ridică problema strâmtorării spirituale și a unei situații zguduitoare. Lumea încordată în care trăim astăzi, este numită „veacul strâmtorării”. În acest psalm citim despre modul în care să depășim strâmtorarea spirituală, cu care avem de a face în fiecare zi. Dacă starea voastră spirituală se aseamănă cu strâmtorarea lui David, cercetați-vă inima și vorbiți cu Dumnezeu. Dacă vă îngrijorați cu privire la ceea ce se așteaptă de la voi să faceți și cum să acționați într-un mod drept, corect, luați decizia în inima voastră să aduceți jertfa neprihănirii și încredeți-vă în Dumnezeu. Dați dovadă de faptul că decizia lui David referitor la strâmtorarea spirituală poate să vă transforme sentimentele de încordare și stres, de îngrijorare și frică, într-o stare de liniște spirituală, care rezultă din încredere și pace lăuntrică.

David își exprimă trăirile lui emoționale și în *Psalmul 55*. David este zdrobit de durere. Inima lui David era plină de durere, era zdrobită. David știa cum să depășească asemenea emoții precum sunt frica și groaza: „*Dar eu strig către Dumnezeu, și Domnul mă va scăpa... Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El te va sprijini*” (versetele 16, 22).

Fiecare din noi va trece prin experiența morții cuiva drag, sau prin alte tragedii în viața personală. Viața fiecăruia din noi va fi străbătută de durere. Însă când vine durerea și vă lovește cu frică și groază, apelați la Psalmul 55 și încredeți-vă soarta în mâna Domnului.

David nu încearcă să învinuiască pe cineva atunci când vorbește despre aceste circumstanțe tragice din viața sa. În acest psalm, David ne sfătuiește să aducem înaintea lui Dumnezeu toate aceste dureri, indiferent dacă suntem noi responsabili de ele sau sunt generate de starea de confuzie care s-a creat.

„Încredințează-ți soarta în mâna Domnului, și El te va sprijini” Psalmul 55:22.

Întrebări pentru discuție

1. Citiți Psalmul 4. Transcrieți cuvintele care au o nuanță de sens negativă. Ce credeți despre experiențele lui David? Cum a făcut el față greutăților?

 _____

2. Care este diferența dintre a acționa în mod drept, neprihănit, și a acționa după cum cere situația? Cum este reflectată această dilemă în Psalmul 4?

 _____

3. Care este legătura dintre Psalmul 4 și Mat. 6:25-34?

 _____

4. Faceți o caracteristică a relației dintre David și Dumnezeu, pornind de la mesajul Psalmului 4. Cine este Dumnezeu pentru David? Argumentați cu versete concrete.

 _____

5. Ce factori provoacă frica și panica la oameni, astăzi? Găsiți în Psalmul 55 cuvintele care îl ajută pe om să biruie frica și groaza.

 _____

CARTEA PSALMII

Psalmii – Rugăciune

În *Psalmul 32* David descrie în detaliu simptomele ce apar în urma sentimentului de vinovăție. El vorbește despre o secetă spirituală.

Mărturisirea este metoda de a rezolva sentimentul vinovăției. Atunci când profetul Natan l-a mustrat pe David, el a înțeles că trebuie să-și mărturisească păcatul.

În *Psalmul 32* David își descrie starea de bucurie de care a fost copleșit după ce și-a mărturisit păcatul.

Psalmul 19 este un exemplu minunat de psalm – rugăciune. David spune că cerurile predică și predica lor este despre slava lui Dumnezeu.

David scrie că Scriptura ne poate lumina ochii, ne poate înveseli inima, poate face lucrurile înțelepte simple și cel mai important, ne poate îndrepta sufletele către Dumnezeu.

Asaf spune în *Psalmul 73*, că a invidiat bogăția celor răi și s-a îndoit de dreptatea lui Dumnezeu. Astfel, problema lui Asaf era îndoiala și invidia. Însă noi vom rezolva problema îndoielii doar atunci când vom intra în sanctuar. Asaf a spus că în sanctuar Dumnezeu i-a descoperit sfârșitul celor răi. Asaf a intrat în sanctuar cu un sentiment de invidie, însă a ieșit de acolo rugându-se pentru cei răi și compătindu-i.

În *Psalmul 139* vedem că Dumnezeu este marele Mângâietor al lui David. Întrucât David dorea să umble potrivit cu voia lui Dumnezeu, el exprimă cel mai important gând, rugându-l pe Dumnezeu să-l cerceteze și să vadă dacă nu este pe o cale periculoasă (versetele 23-24). Acesta este Dumnezeul Căruia noi îi adresăm toate rugăciunile noastre. Când nu sunteți siguri de intențiile inimii voastre, însă doriți să mergeți pe calea veșniciei, urmărind voia lui Dumnezeu, apropiați-vă de tronul marelui Mângâietor, Căruia i s-a rugat David. Rugați-L să vă descopere taina inimii voastre și să vă arate intențiile care nu ar trebui să existe în inima voastră. Rugați-L să vă descopere taina minții voastre și să vă arate gândurile voastre, care nu ar trebui să fie acolo, întrucât doriți să umblați pe calea veșnică a voii Lui desăvârșite în viața voastră.

Întrebări pentru discuție

1. **Ce anume simte omul care este copleșit de sentimentul vinovăției (Ps. 32)? În ce mod oamenii nespirtuali încearcă să reducă la tăcere vocea conștiinței?**

2. **Citiți psalmii 32 și 51. Care este soluția lui Dumnezeu oferită omului care se simte vinovat de păcat?**

3. **În ce mod Dumnezeu poate descoperi omului adevărul (Ps. 19)?**

4. Ce anume vă atinge în mod special inima, atunci când citiți Psalmul 73? Ce concluzii puteți face pentru sine?

5. De ce uneori este atât de greu să exprimăm în rugăciune cuvintele scrise în Psalmul 139:23-24?

CARTEA PSALMII

Psalmii de laudă și închinare

Intrarea în prezența lui Dumnezeu este cel mai important aspect al închinării. În Psalmul 100 David ne arată cum să ne închinăm lui Dumnezeu.

Începând închinarea cu mulțumire, noi Îl glorificăm pe Dumnezeu. De la mulțumirea adusă lui Dumnezeu pentru toate binecuvântările primite, trecem la glorificarea Lui pentru Cine este El. Trecând prin „*porțile mulțumirii*”, noi privim la mâna lui Dumnezeu, care ne dă atât de multe. Intrând cu laude în curțile Lui, noi privim deja la fața lui Dumnezeu. Anume muzica ne deschide ușile în prezența lui Dumnezeu.

Modelul de închinare este exprimat în al doilea verset al Psalmului, unde răsună chemarea „*Slujiți Domnului cu bucurie*”. Când ne închinăm cu adevărat lui Dumnezeu, noi îi slujim cu bucurie, dar nu pentru că am avea obligația de a-L sluji pe El.

Psalmul 107 ne îndeamnă să-L proslăvim pe Dumnezeu, care ne-a răscumpărat. Intrați cu laude pe porțile Lui, intrați cu cântări în curțile Lui. Rămâneți în prezența lui Dumnezeu, care v-a răscumpărat.

În prima secțiune a acestui psalm sunt prezentați cei orbi, care nu știu cum să găsească calea cea dreaptă. Noi citim despre oamenii chinuți, care nu sunt liberi. De asemenea și despre oameni care sunt zdrobiți din cauza propriului păcat. Atunci când păcatele și neadevărul le-a provocat suferință, ei au strigat către Domnul în mijlocul strămătorării lor și El i-a scăpat din necazurile lor. Dumnezeu lucrează în viața oamenilor răscumpărați de El.

Întrebări pentru discuție

1. Pornind de la mesajul Psalmului 100, spuneți ce reprezintă propriu-zis închinarea înaintea lui Dumnezeu?

2. Cum înțelegeți expresia „mulțumirea dă naștere la închinare”? Pentru ce anume, la moment, îi sunteți mulțumitor în mod aparte lui Dumnezeu?

3. În câte secțiuni de bază poate fi împărțit Psalmul 107? Care este tema secțiunilor?

4. Care este tema centrală a Psalmului 107?

3. **Ce puteți spune despre caracterul lui Dumnezeu și despre metodele Lui de acțiune (Ps. 46)?**

4. **Cum înțelegeți Psalmul 46:10? Cum trebuie să se realizeze lucrul acesta în mod practic în viața noastră?**

CARTEA PROVERBELOR LUI SOLOMON

Cartea Proverbe este, putem spune, cea mai practică dintre scrierile Bibliei. Solomon a scris trei mii de proverbe (1 Împ. 4:29-34). În această carte de inspirație divină, Solomon ne pune la dispoziție aproximativ o mie de proverbe. Solomon este considerat cel mai înțelept om care a trăit vreodată pe pământ. În cartea Proverbe, împreună cu alți înțelepți ai aceluia timp, el ne sfătuiește cum să procedăm în toate domeniile practice ale vieții noastre.

Solomon a scris, de asemenea, peste o mie de cântări. În cartea Proverbe găsim mai puțin de o mie din proverbele lui și doar o singură cântare care este inclusă în Biblie – Cântarea Cântărilor lui Solomon.

Aceste proverbe, Psalmul 127 și cartea Ecclesiastul, au fost scrise pentru a-i învăța pe tineri să nu procedeze așa cum a procedat Solomon. El a învățat multe din propriile greșeli și a dorit să-și transmită experiența căpătată cu greu și altora, mai ales tinerilor.

Indicând care este scopul acestor proverbe, Solomon scrie: „*Eu îți arăt calea înțelepciunii, te povățuiesc pe cărările neprihănirii*” (Prov. 4:11); „*De aceea se vor hrăni cu roada umbletelor lor și se vor sătura cu sfaturile lor*” (Prov. 1:31); „*Începutul înțelepciunii este frica de Domnul; și știința sfinților este priceperea*” (Prov. 9:10).

Rețineți că scopul pentru care Solomon a adunat aceste proverbe, a fost ca înțelepții să poată deveni conducători înțelepți, iar oamenii simpli să poată dobândi inteligența și să poată cunoaște cum să trăiască corect.

În această carte se menționează de șaptezeci de ori cuvintele „*inimă*”, „*duh*” și „*suflet*”, ceea ce înseamnă că Dumnezeu dorește să ne învețe cum să trăim corect. Prin această carte El se adresează inimii, duhului și sufletului nostru. Iată cuvintele caracteristice, versetele preferate ale multor cititori ai acestei cărți: „*Încrede-te în Domnul din toată inima ta și nu te bizui pe înțelepciunea ta! Recunoaște-L în toate căile tale, și El îți va netezi cărările*” (Prov. 3:5-6).

CARTEA ECLESIASTUL

Eclesiastul se adresează oamenilor din poporul lui Dumnezeu, care caută răspuns la situațiile dificile și confuze ale vieții. Cuvântul „Eclesiast” înseamnă „predicator” și această carte este, de fapt, o predică a lui Solomon, adresată tinerilor, la sfârșitul vieții lui. Această predică este o versiune extinsă a *Psalmului 127*. El spera că tinerii, auzind această predică, să poată lua o lecție din experiența lui amară.

Solomon le vorbește tinerilor din Israel că el a încercat să caute scopul vieții în trei aspecte sau direcții și că la sfârșitul fiecărei căutări el nu a găsit nimic în afară de deșertăciune. Solomon afirmă în predica sa că a căutat scopul și sensul vieții în acumularea bogățiilor și astfel a devenit cel mai bogat om care a trăit vreodată pe pământ. Însă, privind la bogățiile sale din perspectiva morții, el a spus: „*Mi-am urât până și toată munca pe care am făcut-o sub soare, muncă pe care o las omului care vine după mine, ca să se bucure de ea*” (Ecl. 2:18).

Conștientizând că scopul și sensul vieții nu pot fi găsite în bogății, Solomon s-a dedicat căutării mai departe a sensului vieții în înțelepciune, în sensul de cunoaștere. El a devenit cel mai înțelept om care a trăit vreodată pe pământ, însă și în această căutare el nu a găsit sensul vieții.

Următoarele căutări ale scopului și sensului în viață, l-au condus spre alergarea după plăceri și distracții. El a încercat toate plăcerile pe care le poate oferi lumea aceasta: „*Tot ce mi-au poftit ochii, le-am dat; nu mi-am oprit inima de la nicio veselie*” (Ecl. 2:10). În adâncul inimii sale, Solomon a înțeles, că în viața lui există un scop și acest scop nicidecum nu este să te distrezi zi și noapte.

În viața sa el a învățat un adevăr esențial: „*Să ascultăm, dar, încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om. Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău*” (Ecl. 12:13-14).

Întrebări pentru discuție

1. Care este legătura dintre cartea Eclesiastul și Psalmul 127?

2. Pe baza următoarelor texte, discutați care era atitudinea lui Solomon față de bogăție: Ecl. 2:9-11; 4:8; 5:9-16.

3. Cum este explicat în această lecție Ecl. 4:12, în raport cu familia? Despre care trei aspecte componente se vorbește aici?

4. De ce este „mai bine să te duci într-o casă de jale decât să te duci într-o casă de petrecere...” (Ecl. 7:2)?

5. Ce concluzie importantă putem face în baza cărții Eclesiastul? De ce nu este atât de simplu pentru tineri să accepte această concluzie?

CÂNTAREA CÂNTĂRILOR LUI SOLOMON

Cartea Cântarea Cântărilor lui Solomon este ultima carte poetică din Biblie. Cunoaștem că Solomon a scris 1005 cântări, însă până la noi a ajuns doar una singură, care s-a păstrat în Scriptură. Această cântare de dragoste prezintă relația romantică și discuția intimă dintre doi îndrăgostiți. Tinerilor bărbați evrei, care nu atingeau vârsta de treizeci de ani, nu li se permitea să citească această carte din Vechiul Testament.

Oamenii evlavioși au văzut în cartea Cântarea Cântărilor o semnificație mai de profunzime. Ei au văzut o alegorie dintre relația acestor doi îndrăgostiți și relația noastră cu Dumnezeu și cu Hristos, care deseori este exprimată în termenii relației de căsătorie. Ei consideră că Cântarea Cântărilor a fost introdusă în Scriptură ca să reprezinte o alegorie a dragostei lui Dumnezeu Iehova față de Israel. Citind Noul Testament, veți descoperi că metafora relațiilor apropiate se referă și la Hristos și Biserica Sa. Hristos este Mirele, iar Biserica este Mireasa Lui (*Mat. 25:1-13; Apoc. 21:2; 22:17*).

Pornind de la o asemenea perspectivă, cartea Cântarea Cântărilor lui Solomon poate deveni una din cele mai practice, din punct de vedere spiritual, cărți din Biblie, care ne învață mult despre subiectul relației apropiate și intime cu Hristos cel înviat și viu.

În ce constă modalitatea de aplicare a mesajului acestei cărți poetice? Cântarea romantică a lui Solomon a fost scrisă în limbajul inimii și vorbește despre cel mai important sentiment – dragostea. Ea redă cea mai importantă relație de dragoste pe care o putem avea vreodată – relația noastră cu Hristos, ilustrând alegoric dragostea Lui față de noi și răspunsul nostru la dragostea Lui.

Cartea Cântarea Cântărilor lui Solomon ne învață că dragostea față de Hristos este personală, intimă, exclusivă, puternică, neegoistă, reciprocă, satisfăcătoare, ziditoare, fără frică, roditoare și permanentă.

Întrebări pentru discuție

1. În ce constă dificultatea studierii cărții Cântarea Cântărilor?

 _____

2. De ce, de cele mai multe ori, părinții le dau de înțeles copiilor că relațiile sexuale sunt ceva murdar? Care este pericolul unei asemenea educații?

 _____

3. „Relația dintre tine și Isus trebuie să fie intimă”. Cum este explicat acest concept în lecția de față?

 _____

4. Cum, în mod practic, ne putem arăta dragostea noastră față de Hristos? Ce ne poate ajuta să ne întărim și să creștem în dragostea față de Hristos?

 _____

CUPRINS

Lecția 1.	Cărțile poetice. Introducere.....	3
Lecția 2.	Cartea Iov. Inima în suferință.....	6
Lecția 3.	Cartea Iov. Înfățișarea corectă înaintea lui Dumnezeu.....	9
Lecția 4.	Cauzele biblice care explică problema suferinței în viața oamenilor lui Dumnezeu.....	12
Lecția 5.	Atitudinea corectă în fața dificultăților vieții.....	15
Lecția 6.	Introducere în cartea Psalmii.....	18
Lecția 7.	Cartea Psalmii. Portretul omului credincios, care este un om fericit.....	21
Lecția 8.	Cartea Psalmii. Ferice de oricine se teme de Domnul.....	24
Lecția 9.	Cartea Psalmii. Biruința asupra îngrijorării.....	27
Lecția 10.	Cartea Psalmii. Psalmii – Rugăciune.....	30
Lecția 11.	Cartea Psalmii. Psalmii de laudă și închinare.....	33
Lecția 12.	Cartea Psalmii. Speranța și încrederea în viitor.....	36
Lecția 13.	Cartea Proverbelor lui Solomon.....	39
Lecția 14.	Cartea Eclesiastul.....	42
Lecția 15.	Cântarea Cântărilor lui Solomon.....	45